ABDULLAH BİN AHMED ES-SEMERKANDÎ

Hadîs âlimi. Künyesi Ebû Bekr olup ismi, Abdullah bin Ahmed bin Ömer bin Ebi'l-Eş'as es-Semerkandî'dir. 444 (m. 1052) senesinde Şam'da doğdu. Orada ilim ve edeb öğrendi. Daha sonra hadîs-i şerîf öğrenmek için ilmî seyahatlerde bulundu. Nişâbur, İsfehan ve Bağdad'a gitti. 516 (m. 1122) senesi Rebî'ül-âhır ayında Bağdad'da vefât etti.

Ebû Bekr es-Semerkandî; Bağdad'da; Ebû Bekr el-Hâtib, Abdülazîz el-Kettânî, Ebû Nasr bin Tullab, Ebü'l-Hasen İbni Nükür'den, Nişâbûr'da; fadl bin el-Muhîb'den, İsfehan'da; Ebû Mensûr bin Şükreveyh ve bir çok âlimden hadîs-i şerîf dinledi ve ilim öğrendi. Hadîs ilmi yolunda çok gayret sarfetti. Çok eziyet ve sıkıntılara katlandı. Kendisinden birçok âlim hadîs-i şerîf rivâyet etti. Hadîs ilminde hafız, (yüzbin hadîs-i şerîfi râvîleriyle birlikte ezbere bilen) idi.

Silefî'ye, İbn-i Semerkandî hazretleri hakkında soruldukta; "Ebû Bekr es-Semerkandî fazilet sahibi, âlim ve her bakımdan i'timâda şayan idi" buyurdu. Onun hakkında ayrıca Abdülgafir bin İsmâil de; "Ebû Bekr es-Semerkandî zamanının büyük hadîs-i şerîf âlimi idi." İbn-i Nâsiruddîn ise; "O, sika (güvenilir), sağlam ve incelemesi kuvvetli bir zât idi" demektedir.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Mu'cem-ül-müellifîn cild-5, sh. 29

2) Tezkiret-ül-huffâz cild-4, sh. 1263

3) El-Bidâye ven-nihâye cild-12, sh. 119

4) Şezerât-üz-zeheb cild-4, sh. 49

5) Tabakât-ül-huffâz sh. 459